

Εργασία στη Λογοτεχνία.

1. Στοιχεία μαθητή:

- ονοματεπώνυμο: Γερουλάκη Μαρία Αποστολία
- τάξη, τμήμα: Α 2

2. Ταυτότητα βιβλίου:

- συγγραφέας: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΑΡΛΑΣΗ
- τίτλος: Το αγόρι στο θεωρείο
- τόπος , χρόνος έκδοσης: Νοέμβριος 2017
- εκδοτικός οίκος: ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

3. Ανάλυση έργου:

Προσδιορισμός :

- θέματος ιστορίας: Ο Δρόσος, η αδερφή του και η Δόμνα είναι προσφυγόπουλα βρίσκουν καταφύγιο σε ένα θέατρο.
- Τόπου: Αθήνα, δημοτικό θέατρο Αθηνών
- χρόνου, διάρκειας: -
- κεντρικού ήρωα: ο Δρόσος, η Αρετή, η Δόμνα, η Ευδοξούλα

Εντοπισμός σημείων που περιέχουν:

- περιγραφή της ζωής των Ελλήνων πριν την καταστροφή:

Τα σπίτια είχαν τριανταφυλλιές ανθισμένες που μύριζαν πολύ και η μυρωδιά έμενε χαραγμένη στη μνήμη των ανθρώπων. Ο κόσμος δούλευε και στον ελεύθερο χρόνο πήγαινε και στο θέατρο. Οι γυναίκες κάθονταν στο σπίτι κάνοντας δουλειές και κάποιες φορές μαζεύονταν για καφέ σε ένα από τα σπίτια τους.

- αφήγηση γεγονότων σχετικών με τη βία του πολέμου:

σελ. 111 Ίσα που είχαν κατέβει από το πλοίο με το οποίο θαλασσοδέρνονταν τρεις μέρες νηστικοί και τους πήγαν και τους πήραν τα ρούχα και τους έβρεχαν με μάνικες μεγάλες και έπειτα έπιασαν και τους κούρεψαν όλους. Σαν τα γίδια μας κουρεύουν, γίδια είμαστε; σκεφτόταν η Τριανταφυλλένια και κι έτρεμε κι ήθελε να κλάψει.....

σελ. 102 Κανέννας άντρας από την οικογένεια δεν τα είχε καταφέρει, τους είχαν πάρει όλους αιχμάλωτους. Η γιαγιά και ο παππούς είχαν μείνει πίσω στο σπίτι τους που είχαν κατηγορηματικά αρνηθεί να εγκαταλείψουν. Εκεί αγκαλιασμένους τους βρήκε η φωτιά που έκαψε το σπίτι συθέμελα.

σελ.187 σαν μπήκαν στο λιμάνι ήταν πλέον σίγουρος πως δεν είχαν μπει σε λιμάνι, αλλά στο κατώφλι μιας πύλης που είχε ανοίξει και είχαν ξεχυθεί όλα τα δεινά αυτού και του άλλου κόσμου. Και ανάμεσά τους άνθρωποι που έκλαιγαν,

φώναζαν, εκλιπαρούσαν, ούρλιαζαν, ποδοπατιούνταν, σπρώχνονταν, έπεφταν στη θάλασσα. Άνθρωποι που πλέον ήταν ασώματοι, υπήρχαν μόνο χέρια, χέρια υψωμένα στον ουρανό, χέρια που φιλούσαν άλλα χέρια, που αγκάλιαζαν, προστάτευαν, έσπρωχναν, προφύλασσαν, ικέτευαν. Υπήρχαν μάτια, μάτια που έσταζαν, μάτια ορθάνοιχτα και άλλα σφαλιστά, ακόμα και για πάντα, τρομοκρατημένα, γεμάτα ελπίδα, πόνο και απόγνωση. Υπήρχαν μόνο ψυχές, ψυχές που τρέμανε σαν φύλλα που πάλευαν με τον βοριά, σαν φλογίτσες κεριών που αγωνίζονται μη σβήσουν μπροστά στο ανοιχτό παράθυρο ενός φθινοπωρινού απόβραδου.

- σχολιασμό των συνθηκών και των αιτίων:

Μήνυμα:

Το βιβλίο αναφέρεται στην προσφυγιά. Πως οι άνθρωποι ξαφνικά μένουν χωρίς σπίτι, χωρίς οικογένεια, χωρίς φίλους. Πως αναγκάζονται να κάνουν μια νέα αρχή σε έναν ξένο τόπο που αρχικά τους είναι εντελώς ξένος. Το μήνυμα του έργου είναι ότι μέσα από την δυστυχία και τις απώλειες ο άνθρωπος πρέπει να βρει τη δύναμη και το κουράγιο να συνεχίσει.

Τι με προβλημάτισε στο κείμενο;

Στο κείμενο αυτό που με προβλημάτισε περισσότερο είναι το πόσο δυστυχία μπορεί να φέρει ένας πόλεμος. Πως ξαφνικά, μικρά παιδιά βρίσκονται μόνα τους και προσπαθούν να σώσουν πρώτα τη ζωή τους και μετά να ζήσουν σε μια ξένη πόλη, όπου όλοι τους αντιμετωπίζουν ως ξένους. Να ξεκινήσουν μια καινούρια ζωή. Όσοι είναι τυχεροί βρίσκονται με τις οικογένειές τους ενώ κάποιοι άλλοι μένουν εντελώς μόνοι τους. Που δεν έχουν να φάνε και τρώνε ότι βρουν. Ακόμα και σκοτωμένα πουλιά και ζώα. Δουλεύουν ακόμη και μικρά παιδιά για να μπορούν να αγοράσουν τα είδη πρώτης ανάγκης. Θέλει πολύ δύναμη και κουράγιο για να ξαναφτιάξει κάποιος τη ζωή του από την αρχή.

Τι μου άρεσε ή με συγκίνησε;

Στο κείμενο μου άρεσε και με συγκίνησε πολύ που η Ευδοξούλα κατάλαβε πού ήταν η Αρετή και για να βοηθήσει τον Δρόσο να συνειδητοποιήσει ότι η αδερφή του είχε χαθεί στο ναυάγιο, σκέφτηκε να κάνει μια παράσταση στην πλατεία του

Θεάτρου και όσοι πρόσφυγες έμεναν στο θέατρο δέχτηκαν να παίξουν σε αυτήν. Ενώ δεν είχαν όλα τα απαραίτητα για σκηνικά και ρούχα, βρήκαν διάφορα παλιά υφάσματα από κουρτίνες και άλλα και έκαναν μια αναπαράσταση της Τρικυμίας, το βιβλίο, του Σαίξπηρ. Έτσι δέχτηκε ο Δρόσος την αλήθεια.